

0203_035

D a g e n

arud A/S

TR

KRISTELIG DAGBLAD

Torsdag 1. oktober 1936

UTKOMMER I BEI

Aldri så megen kristen ungdom i vårt land som nu

*Vi ønsker å la Oxford i fred som vi
lar pinsevevnene arbeide i fred etter
sitt syn, sier professor Hallesby.*

Professoren reiser ikveld til Island sammen med 6
studenter for å holde evangeliske møter
fortrinsvis blandt den akademiske ungdom.

»Islandsferdens« deltagere fotografert for »Dagen« utenfor Hospilset idag. Fra
venstre: Stud. med. Marcussen, stud. teol. Sundeen, prof. dr. Hallesby, stud.
teol. Flørenes, stud. med. Lunde, stud. med. Andersen og cand. teol. Hareide.

vi

viser Dem vår
nye sepe

En-to-tre

Fabrikant: Gra

Nr. 235

Professor Hallesby kom idag til Bergen sammen med 6 studenter for å reise videre med »Lyra« til Island ikveld på den såkalte »Islandsferd«.

Ferden er planlagt av Norges Kristelige Studentlag og vi reiser som deres utsendinger, uttaler professoren i en samtale med »Dagen«s medarbeider. Hensikten er å holde en serie evangeliske møter fortrinnsvis blandt den akademiske ungdom og vi kommer til å bli borte en 3 ukers tid, studentene antagelig enda lenger. Ferden er kommet istand på innbydelse der oppe fra, selv har jeg forresten vært innbudt i mange år, men har ikke kunnet komme løs før.

Vi ser, sier professoren videre, blidt, overrasket og glad over hvordan ikke bare den troende akademiske ungdom følger ferden med den største interesse og sine bønner, men også hvordan det norske kristenfolk har vist en merkelig omsorg for ferden og på forskjellige måter vist at de vil bære ferden med sine bønner. Og like før avreisen fra Oslo hvor vi for øvrig igår kveld holdt et overordentlig godt besøkt møte i »Storsalen«, fikk vi hilser fra troende kretser i Danmark, Finnland og Sverige, som uttrykker sin glede over tiltaket og lover å be for det. Det er noget overmåte håpefullt ved den almene inntress tiltaket har vakt i så å si alle kristne leire.

*

Vi nytter samtidig høve til å be professor Hallesby om en uttalelse om den religiøse situasjon for tiden hos oss. Professoren uttaler:

— Under og etter verdenskrigen, til 1930 hadde vi det tungt og vanskelig hos oss åndelig sett, men fra da av har vi hvert år oplevet betydelige vekkelser rundt om i landet, særlig i 1930, da kunde vi vel på en måte tale om virkelig landsvekkelse forsåvidt som alle landsdeler hadde større og mindre vekkel-

ser. Og selv der hvor der ikke er direkte vekkelser, er det merkelig godt å tale Guds ord.

Det mest karakteristiske for den nuværende situasjon er vel den kristne ungdom. Det er historisk bevisbart at der aldri har vært en slik stor skare av bekjennende ungdom som idag, særlig yngre. Jeg tenker på de store møter for yngre ungdom — idet jeg nevner det jeg selv best kjenner — som hvert år arrangeres rundt om i landet.

En meget betydelig del av denne ungdom blir virkelig vekket op til liv i Gud. Men det mest eiendommelige er vel det kristelige studentarbeide. Aldri har der her vært så åpne dører som nu, både blandt studenter, gymnasiaster og middelskoleelever. Særlig gledelig er det at vi får lov å se at bevegelsen ikke stemmer med religiøs rørsel og stemning, men at de unge føres over til en forsakende hverdagskristendom og til et målbevisst arbeide for å vinne andre.

— Oprettholder De fremdeles samme stilling til Oxford?

— Jeg mener vi skal la hverandre i fred. I hvertfall vil jeg det, jeg sier som det hin gang blev sagt: Vil du fare til venstre så drar vi til høyre, og vil du fare til høyre så drar vi til venstre. Vi inntar med andre ord den samme stilling som til f. eks. pinsebevegelsen.

— Men hvordan da med hin berømte generalforsamling i Indremisjonsselskapet for to år siden. Lot De dem da i fred —! ? —

— Det spørsmål er vel noget urettferdig behandlet. Det var jo dog ikke vi som angrep Oxford, — like så litt som det var belgierne som angrep tyskerne da disse trengte inn i Belgia under verdenskrigen. Angrepene fra Oxford-folk fremkom ikke bare privat, men også offentlig i avisene, og de var så mange og pågående at vi ikke kunde annet enn

(Forts. side 2.)

innlysende at vi måtte gi en orientering, så meget mer som Oxfords ledere meget høilydt uttalte at kristendommen knapt var innført her i landet før.

Vi nevner videre i samtalen sogneprest Frøylands uttalelser forleden om at det spesifikt lutherske mer og mer er blitt avstrefet i vårt kristelige liv, slik at han formelig mener at vi ikke har synderlig annet enn navnet luthersk igjen. Hvad vil professoren si til det?

— Jeg innrømmer at den reformerte påvirkning efter konventikkelplakatens ophevelse har satt spor i det norske kristenfolks utvikling og syn, og særlig har påvirkning fra gjendøperhold bragt mange troende i unødige og opsplitende kamper. Men den gamle haugianske linje har dog vært sterk nok til å motstå de vesentlige angrep fra denne kant.

— Har ihvertfall ikke sakramentene fått en svak betoning i forkynnelsen og kristenlivet?

— Jo det er rett nok at både dåp og nadverd i lang tid har hatt en noget tilbaketredende og liten plass. Men dette henger efter min mening ikke sammen med det reformerte syn, men med en tidligere geistlig forkynnelse som fremhevet sakramentenes objektive kraft og virkning på en ubibelsk måte, så det ikke blev plass for omvendelsen.

Men nu forekommer det mig at sakramentene på ny har begynt å få en større plass i det norske lægfolks liv og syn. Vi kan her henvise til den store nadverdsøkning og likeledes, ialfall innen indremisjonen, holdes der nu knapt et større stevne uten at det er felles altergang. Og med hensyn til dåpen er det jo et tydelig tidens tegn at en yngre legmann nylig har utgitt en brosjyre til forsvar for luthersk syn

1. OKTOBER 1936

III

på dåp og barnedåp.

For øvrig er det noget urimelig av prester å klage over et manglende klart syn på sakramentene så lenge de selv går i spissen med å kettere med dissenterne og innbyr dem til å tale fra kirkens prekestoler. Et slikt samarbeide kan ikke annet enn føre op i forvirring.

De studenter som deltar i Islandsferden er følgende:

Kand. teol. Bj. Hareide, Hareid, Sunnmøre, stud. teol. W. Sundeen, Fredrikstad, stud. teol. Flørenes, Oslo, stud. med. Andersen, Tou ved Stavanger, stud. med. Marcussen, Risør, stud. med. Sigurd Lunde, Stavanger.

»Islandsferden« deltagere holder ieftermiddag møte i Domkirken med tale av professor Hallesby, og kl. 19.30 i Nykirken hvor også studentene deltar.

1-OKT. 1936